

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 39

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 17 ianuarie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.361 din 18 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2-3	Republica Moldova și a Ambasadei Republicii Moldova în România, pe bază de reciprocitate, fără plata chiriei, a imobilelor și apartamentelor cu suprafețe locative echivalente pe care le au în folosință, semnată la Chișinău la 21 aprilie 1995	7
Decizia nr. 1.362 din 18 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3), art. 213 alin. (4) și art. 215 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	3-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.364 din 18 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 ⁶ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare	5-6	2. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru publicarea acceptării amendamentelor la Convenția internațională din 1972 pentru securitatea containerelor (CSC), încheiată la Geneva la 2 decembrie 1972, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.310(88) a Comitetului de Siguranță Maritimă din 3 decembrie 2010	8-11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
12. — Hotărâre privind aprobarea Protocolului dintre Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, semnat la București la 24 februarie 2011, pentru completarea Înțelegerii dintre Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova privind punerea la dispoziția Ambasadei României în Republica Moldova și a Ambasadei Republicii Moldova în România, pe bază de reciprocitate, fără plata chiriei, a imobilelor și apartamentelor cu suprafețe locative echivalente pe care le au în folosință, semnată la Chișinău la 21 aprilie 1995.....	7	41. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind supunerea regimului de control prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare a operațiunii de export al componentelor special concepute pentru mașina de alezat și frezat BMK 130 CNC către firma Bharat Heavy Electricals Ltd., Ramachandrapuram, Hyderabad, 502032, India	12
Protocol între Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova pentru completarea Înțelegerii dintre Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova privind punerea la dispoziția Ambasadei României în		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
		Hotărârea din 19 iulie 2011 în Cauza Leca și Filipescu împotriva României	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.361**

din 18 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 alin. (4)**din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Laminat” — S.A. — Sucursala Focșani din Focșani în Dosarul nr. 1.866/91/2010 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.145D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 4.484D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Societatea Comercială „Laminat” S.A. — Sucursala Focșani din Focșani în Dosarul nr. 2.440/91/2010 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă.

La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.145D/2010 și nr. 4.484D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 4.484D/2010 la Dosarul nr. 4.145D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.866/91/2010, și Încheierea din 12 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.440/91/2010, **Tribunalul Vrancea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Laminat” — S.A. — Sucursala Focșani cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect acordarea unor drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat, care prevede compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat în cazul încetării contractului individual de muncă,

contravine dispozițiilor art. 45 și art. 135 din Constituție, întrucât nu diferențiază în funcție de cauzele neefectuării concediului ori ale desfacerii contractului individual de muncă. Astfel, consideră că activitatea angajatorului este perturbată, impunându-i-se o obligație bănească suplimentară față de angajat, care ar fi trebuit să își efectueze concediul de odihnă în timpul derulării contractului individual de muncă. De asemenea, arată că legea ar trebui să prevadă posibilitatea efectuării concediului restant la următorul angajator.

Tribunalul Vrancea — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, textele de lege criticate fiind o expresie a drepturilor și obligațiilor părților din contractul individual de muncă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin.(1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 141 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora „*Compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării contractului individual de muncă*”.

Curtea constată că, ulterior sesizării cu excepția de neconstituționalitate, Codul muncii a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispozițiile de lege criticate regăsindu-se, în prezent, în conținutul art. 146 alin. (4).

Autorii excepției consideră că aceste prevederi de lege contravin art. 45 și art. 135 din Constituție, referitoare la economie și libertatea activității economice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu aceleași texte din Constituție și critici asemănătoare celor formulate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 312 din 8 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 30 august 2004, Curtea a arătat că „o componentă esențială a dreptului muncii o reprezintă protecția socială a muncii, ce cuprinde, la rândul ei, aspectele prevăzute în art. 41 alin. (2) din Constituție, republicată, printre care se regăsește și concediul de odihnă plătit. Acesta nu poate constitui obiect de tranzacție, nu poate fi retras și nici nu se poate renunța la el, angajatorul putând negocia, în limitele prevăzute de lege și de contractul colectiv de muncă, doar durata, condițiile și perioadele de efectuare a

concediului de odihnă. Dreptul la concediu de odihnă este stabilit proporțional cu munca prestată de către salariat într-un an calendaristic, compensarea în bani stabilindu-se astfel tot în funcție de durata timpului în care s-a prestat munca. Așadar, indiferent de motivele încetării contractului individual de muncă și de durata care a trecut de la încheierea contractului de muncă până în momentul încetării acestuia, salariatul a prestat muncă și, proporțional cu perioada lucrată, a câștigat dreptul la

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

concediu de odihnă. Întrucât, din cauza încetării contractului individual de muncă, acesta nu mai poate efectua concediul de odihnă la care are dreptul, apare ca fiind constituțională obligația angajatorului să-l compenseze în bani”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Laminate” — S.A. — Sucursala Focșani din Focșani în dosarele nr. 1.866/91/2010 și nr. 2.440/91/2010 ale Tribunalului Vrancea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.362

din 18 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3), art. 213 alin. (4) și art. 215 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3), art. 213 alin. (4) și art. 215 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Eugen Ladanyi Horgos în Dosarul nr. 2.733/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.202D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.733/30/2010, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 208 alin. (3), art. 213 alin. (4) și art. 215 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

Excepția a fost ridicată de Eugen Ladanyi Horgos cu prilejul soluționării cererii de anulare a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate, care instituie obligativitatea contribuției la sistemul public de asigurări sociale de sănătate, sunt contrare dispozițiilor Legii fundamentale referitoare la libertatea individuală și dreptul la conștiință. În acest sens, arată că opinia sa personală și credința religioasă îi interzic tratarea sănătății. De asemenea, arată că prevederile de lege criticate contravin și dispozițiilor art. 56 din Constituție referitor la interdicția stabilirii oricărui alte prestații decât taxele și impozitele, întrucât contribuția la sistemul de asigurări sociale de sănătate nu reprezintă un impozit ori o taxă.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul, precum și Avocatul Poporului nu au transmis punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 208 alin. (3), art. 213 alin. (4) și art. 215 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006.

Curtea observă că, ulterior sesizării sale, dispozițiile art. 215 din Legea nr. 95/2006 au fost modificate prin art. VIII pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 30 decembrie 2010, păstrându-se, însă, soluția legislativă criticată.

— Art. 208 alin. (3): *„Asigurările sociale de sănătate sunt obligatorii și funcționează ca un sistem unitar, iar obiectivele menționate la alin. (2) se realizează pe baza următoarelor principii:*

- a) *alegerea liberă de către asigurați a casei de asigurări;*
- b) *solidaritate și subsidiaritate în constituirea și utilizarea fondurilor;*
- c) *alegerea liberă de către asigurați a furnizorilor de servicii medicale, de medicamente și de dispozitive medicale, în condițiile prezentei legi și ale contractului-cadru;*
- d) *descentralizarea și autonomia în conducere și administrare;*
- e) *participarea obligatorie la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru formarea Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;*
- f) *participarea persoanelor asigurate, a statului și a angajatorilor la managementul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;*
- g) *acordarea unui pachet de servicii medicale de bază, în mod echitabil și nediscriminatoriu, oricărui asigurat;*
- h) *transparența activității sistemului de asigurări sociale de sănătate;*
- i) *libera concurență între furnizorii care încheie contracte cu casele de asigurări de sănătate.”;*

— Art. 213 alin. (4): *„Categoriile de persoane care nu sunt prevăzute la alin. (1) și (2) au obligația să se asigure în condițiile art. 211 și să plătească contribuția la asigurările sociale de sănătate în condițiile prezentei legi.”;*

— Art. 215: *„(1) Obligația virării contribuției pentru asigurările sociale de sănătate revine persoanelor juridice sau fizice care au calitatea de angajator, persoanelor juridice ori fizice asimilate angajatorului, precum și persoanelor fizice, după caz.*

(2) Persoanele juridice sau fizice care au calitatea de angajator, precum și persoanele asimilate angajatorilor au obligația să depună lunar declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale și evidența nominală a persoanelor asigurate.

(3) Persoanele fizice care realizează venituri din activități independente, venituri din agricultură și silvicultură, venituri din cedarea folosinței bunurilor, din dividende și dobânzi, din drepturi de proprietate intelectuală sau alte venituri care se supun impozitului pe venit sunt obligate să depună la casele de asigurări de sănătate cu care au încheiat contractul de asigurare declarații privind obligațiile față de fond.”

Autorul excepției consideră că prevederile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 23 privind libertatea individuală, art. 29 referitor la libertatea conștiinței și art. 56 privind contribuțiile financiare.

Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași texte din Legea fundamentală și motivări asemănătoare.

Astfel, prin Decizia nr. 838 din 24 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 11 august 2010, Curtea a reținut că „sistemul asigurărilor sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal datorită solidarității celor care contribuie, astfel că art. 208 alin. (1), alin. (3) lit. e) și alin. (6) din Legea nr. 95/2006 reprezintă de fapt o expresie a

prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor”.

În ceea ce privește conformitatea textelor de lege criticate cu dispozițiile art. 23 alin. (1) din Constituție, Curtea a statuat că „respectarea obligațiilor ce revin cetățenilor potrivit legislației în vigoare nu poate fi privită ca o violare a libertății individuale și a siguranței persoanei”.

De asemenea, prin numeroase decizii, așa cum este și decizia mai sus amintită, dar și Decizia nr. 343 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 2 iunie 2011, Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 56 din Constituție.

În sfârșit, în ceea ce privește susținerea potrivit căreia convingeri personale ar împiedica o persoană să se trateze în cazul îmbolnăvirii, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Constituție, individul se bucură de libertatea neîngrădită a gândirii, a conștiinței și a credinței religioase. În același spirit, demnitatea omului și libera dezvoltare a personalității umane sunt consacrate ca valori supreme și garantate încă din primele rânduri ale Legii fundamentale. Aceleași drepturi se bucură de protecție și prin dispozițiile art. 18 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 9 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori art. 18 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Tot acest cadru legal este instituit, așadar, pentru a asigura protecția absolută a convingerilor interioare ale individului împotriva oricărei forme de constrângeri din partea statului ori a oricărei altei entități sau persoane.

O astfel de protecție ar fi însă lipsită în mare măsură de substanță dacă statul nu ar garanta și protecția manifestării convingerilor, a exteriorizării acestora. Nu poate fi omis însă faptul că, în momentul exprimării concepțiilor și ideilor de viață în societate, drepturile în discuție devin fapte sociale, punând în discuție interacțiunea lor cu drepturile și interesele particulare ale altor persoane, precum și ale societății în general. De aceea, se impune organizarea de către autoritățile statale a exercitării acestor drepturi, astfel încât manifestarea convingerilor interioare să nu afecteze drepturi și valori fundamentale.

Sunt relevante, din această perspectivă, dispozițiile art. 9 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în care se arată că *„Libertatea de a-și manifesta religia sau convingerile nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru siguranța publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora”*.

În acest spirit, Comisia Europeană a Drepturilor Omului a statuat, prin Decizia din 5 iulie 1984 pronunțată în Cauza *V. contra Olandei*, că art. 9 din Convenție nu garantează întotdeauna dreptul persoanei de a se manifesta în sfera publică în conformitate cu convingerile sale. În consecință, a arătat că libertatea conștiinței nu poate constitui un temel pentru nerespectarea obligației de a contribui la sistemul de asigurări sociale, cu atât mai mult cu cât o atare obligație este stabilită pe criterii neutre, care nu au legătură cu credințele religioase.

Și în cauza dedusă controlului de constituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu stabilesc nicio obligație în sarcina individului de a adopta o anumită conduită cu privire la starea sănătății sale, care ar contraveni convingerilor sale religioase, ci instituie o îndatorire generală și neutră de a contribui la fondul de asigurări sociale de sănătate în vederea îndeplinirii obligației de rang constituțional a statului de a lua măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice, dar și ca o manifestare a caracterului de stat social al României, a cărui expresie este, între altele, participarea tuturor cetățenilor la asigurarea exercițiului drepturilor și a bunăstării tuturor celorlalți cetățeni.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3), art. 213 alin. (4) și art. 215 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Eugen Ladanyi Horgos în Dosarul nr. 2.733/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.202D/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.364

din 18 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12⁶ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

dispune conexarea dosarelor nr. 4.362D/2010, nr. 4.506D/2010 și nr. 4.543D/2010 la Dosarul nr. 4.361D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12⁶ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, excepție ridicată de Virginia Pap în Dosarul nr. 7.038/62/2010 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.361D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 4.362D/2010, nr. 4.506D/2010 și nr. 4.543D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Ioan Aionesei, Eugenia Ștefănescu și Nicolae Militaru în dosarele nr. 7.027/62/2009, nr. 7.041/62/2009 și nr. 7.036/62/2009 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.361D/2010, nr. 4.362D/2010, nr. 4.506D/2010 și nr. 4.543D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

Prin Încheierea din 12 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.038/62/2009, Încheierea din 11 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.027/62/2009, Încheierea din 8 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.041/62/2009, și Încheierea din 2 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 7.036/62/2009, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12⁶ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare.**

Excepția a fost ridicată de Virginia Pap, Ioan Aionesei, Eugenia Ștefănescu și Nicolae Militaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textele de lege criticate sunt discriminatorii, contravenind astfel dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție. În acest sens, arată că, deși erau angajați ai Societății Comerciale „IAR Ghimbav” — S.A. la data de 1 ianuarie 2004, ulterior contractele individuale de muncă au fost cesionate către Societatea Comercială „Construcții Aeronautice” — S.A. din Ghimbav, care face parte, de asemenea, din operatorii economici cu activități privind industria de apărare. Cu prilejul concedierilor colective efectuate de această din urmă societate comercială, o parte dintre angajați a beneficiat de prevederile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002, în timp ce o altă parte nu a beneficiat de drepturile bănești prevăzute de aceste dispoziții de lege, fiind astfel dezavantajată.

Curtea de Apel Braşov — Secţia civilă şi pentru cauze cu minori şi de familie, de conflicte de muncă şi asigurări sociale consideră că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflaţi în situaţia prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica formulată de recurentul reclamant nu apare a fi întemeiată. Astfel, situaţia diferită în care se găsesc anumite categorii de persoane justifică aplicarea unui regim juridic diferit.

În conformitate cu dispoziţiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum şi Avocatului Poporului, pentru a-şi formula punctele de vedere cu privire la excepţia de neconstituţionalitate.

Guvernul consideră că excepţia de neconstituţionalitate nu este întemeiată. În acest sens, invocă jurisprudenţa în materie a Curţii Constituţionale prin Decizia nr. 1.648/2010.

Preşedinţii celor două Camere ale Parlamentului şi Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepţia de neconstituţionalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispoziţiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituţiei, precum şi Legea nr. 47/1992, reţine următoarele:

Curtea Constituţională a fost legal sesizată şi este competentă, potrivit dispoziţiilor art. 146 lit. d) din Constituţie, precum şi ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 şi 29 din Legea nr. 47/1992, să soluţioneze excepţia de neconstituţionalitate.

Obiectul excepţiei de neconstituţionalitate îl constituie dispoziţiile art. 12⁶ din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 28 iunie 2002 şi aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 44/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 29 ianuarie 2003, dispoziţii potrivit cărora: „(1) *Pot beneficia de prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă numai persoanele concediate în condiţiile art. 12, care au contracte individuale de muncă pe durată nedeterminată încheiate până la data de 1 ianuarie 2004.*

(2) *Persoanele prevăzute la alin. (1) beneficiază o singură dată de plăţile compensatorii şi de venitul de completare, prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă.*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, precum şi al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) şi al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 12⁶ din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, excepţie ridicată de Virginia Pap, Ioan Aionesei, Eugenia Ştefănescu şi Nicolae Militaru în dosarele nr. 7.038/62/2010, nr. 7.027/62/2009, nr. 7.041/62/2009 şi nr. 7.036/62/2009 ale Curţii de Apel Braşov — Secţia civilă şi pentru cauze cu minori şi de familie, de conflicte de muncă şi asigurări sociale.

Definitivă şi general obligatorie.

Pronunţată în şedinţa publică din data de 18 octombrie 2011.

PREŞEDINTELE CURŢII CONSTITUŢIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

(3) *Plăţile compensatorii şi venitul de completare sunt drepturi cu caracter personal şi încetează la data decesului beneficiarului.*

(4) *Nu beneficiază de venit de completare persoanele prevăzute la alin. (1) care se reîncadrează în muncă la societăţile comerciale cu capital majoritar de stat, de la data reîncadrării.”*

Autorii excepţiei de neconstituţionalitate consideră că aceste prevederi de lege sunt discriminatorii, contravenind în consecinţă dispoziţiilor art. 16 alin. (1) din Constituţie.

Examinând excepţia de neconstituţionalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului instanţei de contencios constituţional în raport cu dispoziţiile art. 16 alin. (1) din Constituţie, soluţiile pronunţate fiind în mod constant în sensul respingerii ca neîntemeiate a criticilor formulate. În acest sens, este Decizia nr. 1.648 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011, ori Decizia nr. 895 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 7 septembrie 2011.

În speţa de faţă, însă, Curtea constată că autorii excepţiei solicită extinderea incidenţei prevederilor de lege criticate şi cu privire la persoane care, la data disponibilizării, nu mai erau angajaţi ai Societăţii Comerciale „IAR Ghimbav” — S.A. din Ghimbav, societate ai cărei angajaţi cad sub incidenţa Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 95/2002, ci erau angajaţi ai Societăţii Comerciale „Construcţii Aeronautice” — S.A. din Ghimbav, desprinsă din societatea mai sus amintită.

Faţă de aceste argumente, Curtea reţine că aspectele puse în discuţie ţin, în realitate, de modul de interpretare şi aplicare a legii. Astfel, stabilirea regimului juridic aplicabil angajaţilor Societăţii Comerciale „Construcţii Aeronautice” — S.A. din Ghimbav ţine, în primul rând, de stabilirea regimului juridic căruia i se supune societatea în sine şi a faptului dacă aceasta se încadrează ori nu în categoria operatorilor economici din industria de apărare. Or, asupra tuturor acestor aspecte nu se poate pronunţa decât instanţa de judecată, Curtea Constituţională neavând competenţa interpretării şi aplicării cadrului juridic aplicabil speţelor în care a fost invocată excepţia de neconstituţionalitate.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Protocolului dintre Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, semnat la București la 24 februarie 2011, pentru completarea Înțelegerii dintre Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova privind punerea la dispoziția Ambasadei României în Republica Moldova și a Ambasadei Republicii Moldova în România, pe bază de reciprocitate, fără plata chiriei, a imobilelor și apartamentelor cu suprafețe locative echivalente pe care le au în folosință, semnată la Chișinău la 21 aprilie 1995

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul dintre Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, semnat la București la 24 februarie 2011, pentru completarea Înțelegerii dintre Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova privind punerea la dispoziția

Ambasadei României în Republica Moldova și a Ambasadei Republicii Moldova în România, pe bază de reciprocitate, fără plata chiriei, a imobilelor și apartamentelor cu suprafețe locative echivalente pe care le au în folosință, semnată la Chișinău la 21 aprilie 1995, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 498/1995.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 11 ianuarie 2012.
Nr. 12.

PROTOCOL

între Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova pentru completarea Înțelegerii dintre Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova privind punerea la dispoziția Ambasadei României în Republica Moldova și a Ambasadei Republicii Moldova în România, pe bază de reciprocitate, fără plata chiriei, a imobilelor și apartamentelor cu suprafețe locative echivalente pe care le au în folosință, semnată la Chișinău la 21 aprilie 1995

Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, denumite în continuare *părți contractante*, dorind să asigure buna funcționare a Consulatului General al Republicii Moldova din Iași și a Biroului Consular Ungheni al Consulatului General al României la Bălți, exprimându-și intenția de a completa Înțelegerea dintre Ministerul Afacerilor Externe al României și Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova privind punerea la dispoziția Ambasadei României în Republica Moldova și a Ambasadei Republicii Moldova în România, pe bază de reciprocitate, fără plata chiriei, a imobilelor și apartamentelor cu suprafețe locative echivalente pe care le au în folosință, semnată la Chișinău la 21 aprilie 1995, denumită în continuare *înțelegere*, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Articolul I se completează cu un nou alineat cu următorul cuprins:

„Părțile contractante convin să pună la dispoziție fără plata chiriei și altor plăți aferente, localuri, terenurile aferente acestora, precum și celelalte construcții, instalații și dotări care deservește imobilele respective, după cum urmează:

a) partea română pune la dispoziția Consulatului General al Republicii Moldova la Iași, România, un imobil situat în municipiul Iași, corespunzător exercitării funcțiilor consulare;

b) partea Republica Moldova pune la dispoziția părții române pentru Biroul Consular Ungheni, Republica Moldova, al Consulatului General al României la Bălți un imobil corespunzător exercitării funcțiilor consulare.

Semnat la București, la 24 februarie 2011, în două exemplare originale.

Pentru Ministerul Afacerilor Externe al României,
Robert Marius Cazanciuc

Locațiile exacte ale sediilor Biroului Consular Ungheni, Republica Moldova, și Consulatului General al Republicii Moldova la Iași, România, vor fi convenite ulterior de către părțile contractante, prin schimb de note verbale.”

ARTICOLUL 2

La alineatul 3 al articolului IV, expresiile „de la București” și „de la Chișinău” se înlocuiesc cu expresiile „din România”, respectiv „din Republica Moldova”.

ARTICOLUL 3

1. Prezentul protocol este parte integrantă a înțelegerii.
2. Prezentul protocol va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile contractante își vor comunica îndeplinirea procedurilor legale necesare intrării în vigoare.

Pentru Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova
Mihai Căpățână

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru publicarea acceptării amendamentelor la Convenția internațională din 1972 pentru securitatea containerelor (CSC), încheiată la Geneva la 2 decembrie 1972, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.310(88) a Comitetului de Siguranță Maritimă din 3 decembrie 2010

Având în vedere prevederile art. X paragraful 3 din Convenția internațională din 1972 pentru securitatea containerelor (CSC), încheiată la Geneva la 2 decembrie 1972,

în temeiul prevederilor art. 2 pct. 18 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se publică amendamentele la Convenția internațională din 1972 pentru securitatea containerelor (CSC), încheiată la Geneva la 2 decembrie 1972, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.310(88) a Comitetului de Siguranță Maritimă din 3 decembrie 2010, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 4 ianuarie 2012.

Nr. 2.

ANEXĂ

REZOLUȚIA MSC.310(88) (adoptată la 3 decembrie 2010)

Adoptarea amendamentelor la Convenția internațională din 1972 pentru securitatea containerelor (CSC)

Comitetul de Siguranță Maritimă,

amintind art. 28(b) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului,

notând art. X din Convenția internațională din 1972 pentru securitatea containerelor (denumită în continuare *Convenția*)

referitor la procedura specială de amendare a anexelor la Convenție,

luând în considerare, la cea de-a 88-a sesiune a sa, amendamentele propuse la Convenție în conformitate cu procedura stabilită la paragrafele 1 și 2 din art. X al Convenției:

1. adoptă amendamentele la anexele la Convenție, al căror text este prezentat în anexa la prezenta rezoluție;

2. stabilește, în conformitate cu paragraful 3 al art. X din Convenție, că amendamentele menționate vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2012, cu excepția cazului în care, înainte de 1 iulie 2011, 5 sau mai multe părți contractante la Convenție notifică secretarului general obiecțiile lor la amendamente;

3. solicită secretarului general, în conformitate cu paragraful 2 al art. X din Convenție, să transmită tuturor părților contractante la Convenție copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului amendamentelor conținute în anexă, în vederea acceptării lor;

4. solicită în plus secretarului general să informeze toate părțile contractante și toți membrii Organizației Maritime Internaționale asupra oricărei cereri și comunicări făcute în conformitate cu art. X din Convenție și asupra datei la care amendamentele intră în vigoare.

A M E N D A M E N T E
la Convenția internațională din 1972 pentru securitatea containerelor, așa cum a fost amendată

ANEXA I
Reguli pentru încercarea, inspectarea, acceptarea și întreținerea containerelor

CAPITOLUL I
Reguli comune tuturor sistemelor de acceptare

Regula 1 — Plăcuța pentru aprobarea de securitate

1 La sfârșitul paragrafului 3 se adaugă o nouă frază, după cum urmează:

„În cazul în care valorile de stivuire sau de rezistență la deformare sunt mai mici de 192.000 kg, respectiv 150 kN, trebuie considerat că containerul are capacitate limitată de stivuire sau de rezistență la deformare și trebuie marcat în mod vizibil, conform cerințelor standardelor corespunzătoare*.

* Se face referire la standardul ISO 6346 Container pentru transport — Codificare, identificare și marcare.”

Regula 2 — Întreținerea și examinarea

2 După paragraful 3 existent se adaugă noile paragrafe 4 și 5, după cum urmează, iar paragraful 4 existent se renumerează ca paragraful 6:

„4 Programele aprobate trebuie revizuite cel puțin o dată la 10 ani pentru a verifica dacă mai sunt valabile în continuare. Pentru ca toți cei implicați în inspectarea containerelor și verificarea respectării normelor de siguranță în timpul exploatarei să procedeze în mod uniform, partea contractantă în cauză trebuie să se asigure că următoarele elemente sunt incluse în fiecare program de examinare periodică prevăzut sau în fiecare program de examinare continuă aprobat:

- .1 metodele, domeniul de aplicare și criteriile care urmează să fie utilizate în timpul acestor examinări;
- .2 frecvența examinărilor;
- .3 calificarea personalului însărcinat cu efectuarea examinărilor;
- .4 sistemul de păstrare a înregistrărilor și a documentelor, în care se vor indica:
 - .1 seria de fabricație unică a containerului prevăzută de proprietar;
 - .2 data la care s-a efectuat examinarea;
 - .3 identificarea persoanei competente care a efectuat examinarea;
 - .4 numele și locația organizației unde s-a efectuat examinarea;
 - .5 rezultatele examinării; și
 - .6 în cazul unui program de examinare periodică (PES), data următoarei examinări (NED);
- .5 un sistem pentru înregistrarea și actualizarea numerelor de identificare ale tuturor containerelor incluse în programul corespunzător de examinare;
- .6 metodele și sistemele privind criteriile de întreținere care vizează caracteristicile de proiectare ale anumitor containere;
- .7 prevederile cu privire la întreținerea containerelor, dacă acestea sunt diferite de prevederile aplicabile containerelor exploatate de proprietarii lor; și
- .8 condiții și proceduri cu privire la containerele adăugate la un program deja aprobat.

5 Partea contractantă trebuie să efectueze audituri periodice ale programelor aprobate pentru a asigura conformitatea cu prevederile aprobate de partea contractantă. Partea contractantă trebuie să retragă orice aprobare în cazul în care condițiile aprobării nu mai corespund.”

3 După paragraful 6 renumerotat se adaugă un nou paragraf 7, după cum urmează:

„7 Administrațiile trebuie să pună la dispoziția publicului informații cu privire la programele de examinare continuă aprobate.”

A P E N D I C E

4 După paragraful 9 existent se adaugă noile paragrafe 10 și 11, după cum urmează:

„10 Rezistența la stivuire în cazul eliminării unei uși trebuie indicată pe plăcuță numai dacă containerul este aprobat pentru exploatarea cu o ușă eliminată. Marcarea va indica: MASA ADMISIBILĂ LA STIVUIRE PENTRU 1,8 g (... kg... lbs) ÎN CAZUL ELIMINĂRII UNEI UȘI. Acest marcaj trebuie afișat imediat lângă valoarea de încercare privind rezistența la stivuire (vezi linia 5).

11 Rezistența la deformare în cazul eliminării unei uși trebuie indicată pe plăcuță numai dacă containerul este aprobat pentru exploatarea cu o ușă eliminată. Marcarea va indica: SARCINA UTILIZATĂ LA ÎNCERCAREA PRIVIND REZISTENȚA LA DEFORMARE (... kg... lbs) ÎN CAZUL ELIMINĂRII UNEI UȘI. Acest marcaj trebuie afișat imediat lângă valoarea de încercare privind rezistența la deformare (vezi linia 6).”

ANEXA II

Reguli pentru securitatea constructivă și încercări**Sarcinile de încercare și procedurile de încercare**

5 După secțiunea 7 existentă se adaugă o nouă secțiune, secțiunea 8, după cum urmează:

„8 EXPLOATAREA CU O UȘĂ ELIMINATĂ

- 1 Containerelor cu o ușă eliminată au o reducere considerabilă a capacității lor de a rezista la sarcinile privind rezistența la deformare și, posibil, o reducere a rezistenței la stivuire. Eliminarea unei uși de la un container în timpul exploatării este considerată a fi o modificare făcută la container. Containerelor trebuie să fie aprobate în cazul exploatării cu o singură ușă eliminată. Această aprobare trebuie să se bazeze pe rezultatele încercărilor indicate mai jos.
- 2 Containerelor care au trecut cu succes încercarea de rezistență la stivuire pot fi evaluate în ceea ce privește masa admisibilă la stivuire prin suprapunere, care trebuie indicată pe plăcuța pentru aprobarea de securitate imediat sub linia 5: MASA ADMISIBILĂ LA STIVUIRE PENTRU 1,8 g (kg și lbs) ÎN CAZUL ELIMINĂRII UNEI UȘI.
- 3 La containerelor care au trecut cu succes încercarea de rezistență la deformare, sarcina de încercare privind rezistența la deformare trebuie indicată pe plăcuța pentru aprobarea de securitate imediat sub linia 6: SARCINA (kg și lbs) UTILIZATĂ LA ÎNCERCAREA PRIVIND REZISTENȚA LA DEFORMARE ÎN CAZUL ELIMINĂRII UNEI UȘI.

SARCINI DE ÎNCERCARE ȘI FORȚE APLICATE

PROCEDURI DE ÎNCERCARE

Stivuire

Sarcină interioară:

O sarcină uniform repartizată astfel încât masa totală a containerului și a sarcinii de probă să fie egală cu 1,8 R.

Procedurile de încercare trebuie stabilite conform secțiunii 2 STIVUIREA.

Forțe exterioare aplicate:

Astfel încât să supună fiecare armătură din cele 4 colțuri la o forță verticală direcționată în jos, care este egală cu 0,25 x 1,8 x masa statică admisibilă la stivuire prin suprapunere.

SARCINI DE ÎNCERCARE ȘI FORȚE APLICATE

PROCEDURI DE ÎNCERCARE

Rigiditate transversală

Sarcină interioară:

Niciuna.

Procedurile de încercare trebuie stabilite conform secțiunii 4 RIGIDITATEA TRANSVERSALĂ.

Forțe exterioare aplicate:

Astfel încât să rigidizeze structurile de capăt ale părților laterale ale containerului. Forțele trebuie să fie egale cu acele forțe pentru care a fost proiectat containerul.”

6 După anexa II existentă se adaugă noua anexă III, după cum urmează:

„ANEXA III

Control și verificare**1 Introducere**

Art. VI din Convenție se referă la măsurile de control care pot fi luate de către părțile contractante. Acest control trebuie limitat la verificarea dacă containerul are o plăcuță valabilă pentru aprobarea de securitate și un program de examinare continuă aprobat (ACEP) sau un marcaj al următoarei date valabile de examinare (NED), în afară de cazul în care există o dovadă pertinentă pentru a considera că starea tehnică a containerului poate produce un pericol evident pentru securitate. Această anexă prevede aspectele care permit inspectorilor autorizați să evalueze integritatea elementelor structurale sensibile ale containerelor și care îi pot ajuta la stabilirea dacă un container prezintă siguranță pentru a fi transportat în continuare sau dacă acesta trebuie să fie oprit până la luarea măsurii de remediere. Criteriile indicate trebuie utilizate pentru a se stabili imediat scoaterea din funcțiune și nu trebuie utilizate drept criterii de reparație sau întreținere în cadrul ACEP sau al unui program de examinare periodică pe baza Convenției internaționale din 1972 pentru securitatea containerelor (CSC).

2 Măsuri de control

Inspectorii autorizați trebuie să ia în considerare următoarele aspecte:

- .1 Controlul trebuie efectuat la acele containere care produc un risc evident asupra securității;
- .2 Containerelor încărcate care prezintă avarii, cu un grad egal sau superior criteriilor de mai jos, sunt considerate că pun o persoană în pericol. Inspectorul autorizat trebuie să oprească aceste containere. Totuși, inspectorul autorizat poate permite deplasarea mai departe a containerului dacă acesta trebuie să fie transportat până la destinația finală fără ridicarea din mijlocul său curent de transport;
- .3 Containerelor goale care prezintă avarii, conform acelor prevăzute mai jos sau altele suplimentare față de acestea, sunt considerate că pun o persoană în pericol. În mod firesc, containerelor goale sunt normal re poziționate pentru

- a fi reparate într-un depozit ales de proprietar, cu condiția ca acestea să poată fi deplasate în siguranță; acest lucru poate implica fie o deplasare internă, fie una internațională. Orice container avariat, care trebuie reînlocuit, trebuie manipulat și transportat acordându-se atenție deficiențelor sale structurale;
- .4 Inspectorii autorizați trebuie să notifice proprietarului containerului, locatarului sau depozitarului, după caz, ori de câte ori un container este plasat sub control;
 - .5 Prevederile din această anexă nu sunt exhaustive pentru toate tipurile de containere sau toate deficiențele ori combinațiile de deficiențe posibile;
 - .6 Avaria unui container poate fi gravă fără a produce un pericol evident pentru securitate. Unele avarii, cum ar fi găurile, pot încălca cerințele vamale, dar pot să nu aibă un impact semnificativ din punct de vedere structural; și
 - .7 Daunele majore pot fi rezultatul unui impact semnificativ cauzat de manevrarea necorespunzătoare a containerului sau a altor containere ori de deplasarea importantă a încărcăturii în interiorul containerului. Prin urmare, o atenție deosebită trebuie acordată semnelor de deteriorare recentă datorată impactului.

3 Instruirea inspectorilor autorizați

Partea contractantă care efectuează controlul trebuie să se asigure că inspectorii autorizați, care sunt însărcinați cu efectuarea acestor evaluări și cu luarea de măsuri de control, primesc instruirea necesară. Această instruire trebuie să implice atât instruirea teoretică, cât și instruirea practică.

4 Elemente structurale sensibile și definirea deficiențelor structurale grave la fiecare dintre acestea

4.1 Următoarele elemente structurale sunt sensibile și trebuie examinate în ceea ce privește deficiențele structurale grave:

Elementele structurale sensibile	Deficiențele structurale grave
Longitudinale superioare	Deformare locală la un lonjeron de peste 60 mm sau separări, fisuri ori smulgeri din materialul lonjeronului pe o lungime mai mare de 45 mm NOTĂ: În cazul anumitor containere-cisternă, proiectarea lonjeroanelor superioare se va face astfel încât acestea să nu constituie un element structural important.
Longitudinale inferioare	Deformare locală de peste 100 mm perpendiculară pe lonjeron sau separări, fisuri ori smulgeri din materialul lonjeronului pe o lungime mai mare de 75 mm
Traverse superioare	Deformare locală de peste 80 mm la o traversă superioară sau fisuri ori smulgeri pe o lungime mai mare de 80 mm
Traverse inferioare	Deformare locală de peste 100 mm la o traversă inferioară sau fisuri ori smulgeri pe o lungime mai mare de 100 mm
Rigidizări de colț	Deformare locală de peste 50 mm la rigidizările de colț sau fisuri ori smulgeri pe o lungime mai mare de 50 mm
Piese de colț și piese intermediare (echipamente)	Lipsa pieselor de colț, toate fisurile sau smulgerile existente la piese, toate deformările pieselor care împiedică funcționarea completă a dispozitivelor de fixare sau reglare, toate deformările pieselor mai mari de 5 mm în raport cu planul lor de origine, toate deschiderile cu o lățime mai mare de 66 mm, toate deschiderile cu o lungime mai mare de 127 mm, toate reducerile de grosime a tablei care comportă o deschidere superioară ce face ca această grosime să fie mai mică de 23 mm sau toate deformările de la sudura elementelor continue pe o lungime mai mare de 50 mm
Structura podelei	Lipsa a două sau mai multe elemente transversale adiacente ori desprinderea de lonjeronul inferior. 20% sau mai mult din numărul total de elemente transversale lipsesc ori sunt desprinse. NOTĂ: Dacă se permite continuarea transportului, este esențială blocarea deplasării elementelor transversale desprinse.
Armături de închidere	Una sau mai multe armături de închidere nu funcționează. NOTĂ: Unele containere sunt proiectate și aprobate (și astfel înregistrate pe plăcuța CSC) pentru a opera cu o ușă deschisă sau eliminată.

- 4.2 Efectul a două sau mai multe avarii la același element structural sensibil, chiar dacă fiecare avarie este mai puțin gravă decât avariile prezentate în tabelul de mai sus, ar putea avea un efect egal ori mai mare decât efectul unei singure avarii menționate în tabel. În astfel de cazuri, inspectorul autorizat poate reține containerul și cere noi instrucțiuni din partea părții contractante.
- 4.3 În cazul containerelor-cisternă, fixarea rezervorului de cadrul containerului trebuie de asemenea examinată în ceea ce privește orice deficiență structurală gravă ușor vizibilă comparabilă cu acelea prevăzute în tabel. Dacă la vreuna dintre aceste fixări se constată vreo deficiență structurală gravă, inspectorul controlor trebuie să oprească containerul.
- 4.4 În cazul containerelor-platformă cu cadre de capăt reglabile, mecanismul de blocare a cadrului de capăt și a bolțurilor balamalei care pivotează în jurul elementelor de capăt ale cadrului sunt sensibile și trebuie, de asemenea, inspectate pentru a descoperi orice avarie.”

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN**privind supunerea regimului de control prevăzut
de Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului
din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar
pentru controlul exporturilor, transferului serviciilor
de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare
a operațiunii de export al componentelor special concepute
pentru mașina de alezat și frezat BMK 130 CNC
către firma Bharat Heavy Electricals Ltd., Ramachandrapuram,
Hyderabad, 502032, India**

În baza Hotărârii Guvernului nr. 1.040/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe,

în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare,

ținând seama de prevederile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2010 privind regimul de control al operațiunilor cu produse cu dublă utilizare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2011,

ministrul afacerilor externe emite următorul ordin:

Art. 1. — Se supune regimului de control prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare operațiunea de export al componentelor special concepute pentru mașina de alezat și frezat BMK 130 CNC, după cum urmează:

1. Ansamblu carcasă port broșă și ansamblu masă rotativă, accesorii etc., conform anexei A, 06.11.2010, pentru mașina orizontală de alezat 130 mm CNC — 1 set, denumit în comandă „Head Stock Assembly and Rotary Table Assembly, Accessories etc. as per Annexure A, 06.11.2011 for CNC Horizontal Borer 130 mm — 1 set”

2. Ansamblu carcasă port broșă și ansamblu masă rotativă, accesorii etc., conform anexei A, conform comenzii BHEL nr. M210E00150, 06.11.2010, pentru mașina orizontală de alezat 130 mm CNC — 1 set, denumit în comandă „Head Stock Assembly and Rotary Table Assembly, Accessories etc. as per Annexure A, against BHEL P.O.No: M210E00150 dated 06.11.2011 for CNC Horizontal Borer 130 mm — 1 set”

3. Ansamblu carcasă port broșă și ansamblu masă rotativă, accesorii etc., conform anexei A, conform comenzii BHEL nr. M210E00150, 06.11.2010, pentru mașina orizontală de alezat 130 mm CNC — 1 set, denumit în comandă „Head Stock Assembly and Rotary Table Assembly, Accessories etc. as per Annexure A, against BHEL P.O.No: M210E00150 dated 06.11.2011 for CNC Horizontal Borer 130 mm — 1 set”

4. Ansamblu carcasă port broșă și ansamblu masă rotativă, accesorii etc., conform anexei A, conform comenzii BHEL nr. M210E00150, 06.11.2010, pentru mașina orizontală de alezat 130 mm CNC — 1 set, denumit în comandă „Head Stock Assembly and Rotary Table Assembly, Accessories etc. as per Annexure A, against BHEL P.O.No: M210E00150 dated 06.11.2011 for CNC Horizontal Borer 130 mm — 1 set”

5. Întrerupător electric automat conform comenzii BHEL nr. M210E00150, 06.11.2010 pentru mașina orizontală de alezat 130 mm CNC — 1 set, denumit în comandă „Circuit Breakers as per Annexure against BHEL P.O.No: M210E00150 dated 06.11.2011 for CNC Horizontal Borer 130 mm — 1 set”

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi

București, 12 ianuarie 2012.
Nr. 41.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA a III-a

HOTĂRÂREA

din 19 iulie 2011

În Cauza Leca și Filipescu împotriva României

Strasbourg

(Cererile nr. 27.949/04 și 30.324/04)

Hotărârea este definitivă. Aceasta poate suferi modificări de formă.

În Cauza Leca și Filipescu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din Egbert Myjer, președinte, Luis López Guerra, Mihai Poalelungi, judecători, și Marialena Tsirli, grefier adjunct de secție, după ce a deliberat în camera de consiliu la 28 iunie 2011, pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află două cereri (nr. 27.949/04 și 30.324/04) îndreptate împotriva României, prin care trei resortisanți ai acestui stat (*reclamanții*) au sesizat Curtea la 26 mai 2004 și, respectiv, la 10 august 2004 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul guvernamental Răzvan-Horațiu Radu din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. În urma intrării în vigoare a Protocolului nr. 14, prezentele cereri au fost atribuite unui comitet de trei judecători.

ÎN FAPT**I. Circumstanțele cauzei**

4. Reclamanții sunt resortisanți români care au obținut decizii civile în favoarea lor în diverse proceduri civile. Aceste hotărâri definitive au fost anulate printr-un recurs în anulare introdus de procurorul general al României. Datele de naștere ale reclamanților și descrierea detaliată a procedurilor lor se găsesc în anexă.

II. Dreptul și practica interne și internaționale relevante**A. Dreptul intern relevant**

5. Dispozițiile legale și jurisprudența internă relevante sunt descrise în Hotărârea *Brumărescu împotriva României* [(MC), nr. 28.342/95, pct. 31—44, CEDO 1999-VII].

Articolele relevante din Codul de procedură civilă în vigoare la data la care au avut loc faptele prevedeau următoarele:

Art. 330. — „Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, poate ataca cu recurs în anulare, la Curtea Supremă de Justiție, hotărârile judecătorești irevocabile pentru următoarele motive:

1. când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești;

2. când prin hotărârea atacată s-a produs o încălcare esențială a legii, ce a determinat o soluționare greșită a cauzei pe fond ori această hotărâre este vădit netemeinică.”

Art. 330¹. — „În cazurile prevăzute de art. 330 pct. 1 și 2, recursul în anulare se poate declara în termen de 1 an de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.”

6. Art. 330 și art. 330¹ au fost abrogate de art. I pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58 din 25 iunie 2003, intrată în vigoare la 27 august 2003. Conform art. II din ordonanță:

„[...] Hotărârile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență rămân supuse căilor de atac și termenelor prevăzute de legea sub care au fost pronunțate.”

7. Art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă a fost modificat pentru a permite revizuirea unui proces pe plan intern în urma unei hotărâri a Curții Europene a Drepturilor Omului de constatare a unei încălcări. Articolul respectiv prevede:

Art. 322. — „Revizuirea unei hotărâri definitive [...] se poate cere în următoarele cazuri:

[...]

9. dacă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.”

B. Recomandarea nr. R (2000) 2 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei

8. În Recomandarea sa nr. R (2000) 2 cu privire la reexaminarea sau redeschiderea anumitor cauze la nivel intern ca urmare a unor hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului, Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei a încurajat „părțile contractante să își examineze sistemele juridice naționale pentru a se asigura că există posibilități corespunzătoare pentru reexaminarea unei cauze, inclusiv redeschiderea procesului, în cazurile în care Curtea a constatat o încălcare a Convenției, în special dacă:

(i) partea vătămată continuă să sufere consecințe negative foarte grave ca urmare a deciziei naționale, consecințe care nu pot fi compensate prin reparația echitabilă și care nu pot fi modificate decât prin reexaminare sau redeschidere; și

(ii) rezultă din hotărârea Curții că: a) decizia internă atacată este contrară pe fond Convenției; sau b) încălcarea constatată este cauzată de erori sau de deficiențe ale procedurii atât de grave încât determină o îndoială serioasă cu privire la rezultatul procedurii interne atacate”.

ÎN DREPT**I. Conexarea cauzelor**

9. Ținând cont de similaritatea cererilor în ceea ce privește faptele și problema de fond pe care o ridică, Curtea decide să le conexeze și să le examineze împreună, pronunțând o singură hotărâre.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din Convenție

10. Conform reclamantelor, hotărârile prin care instanța supremă română a admis recursurile în anulare încalcă art. 6 § 1 din Convenție, care dispune:

„Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil [...], de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil [...]”

11. Cu titlu preliminar, Curtea consideră necesar să se determine obiectul litigiului privind Cauza nr. 27.949/04. În această cauză, Curtea a formulat o întrebare din oficiu către părți pe tema dreptului reclamantilor la respectarea bunurilor lor. Reclamantii nu au formulat observații ca răspuns la această întrebare. Prin urmare, Curtea va examina cauza doar din perspectiva art. 6 § 1 din Convenție.

A. Cu privire la admisibilitate

12. În Cauza nr. 27.949/04, Guvernul ridică două excepții preliminare privind motivul comunicat din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

13. Curtea, ținând seama de faptul că speța va fi analizată numai din perspectiva art. 6 din Convenție (a se vedea pct. 11 supra), nu consideră necesar să se pronunțe cu privire la excepțiile preliminare invocate de Guvern.

14. Curtea constată că cererile nu sunt în mod evident nefondate în sensul art. 35 § 3 din Convenție. De asemenea, subliniază că acestea nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, este necesar să fie declarate admisibile.

B. Cu privire la fond

15. Reclamantii susțin că infirmarea de către autoritatea jurisdicțională supremă a hotărârilor definitive în favoarea lor pe calea recursului în anulare a adus atingere principiului securității raporturilor juridice.

16. Făcând trimitere la Cauza *Brumărescu*, Guvernul recunoaște că, potrivit jurisprudenței constante a Curții, admiterea unei căi extraordinare de atac care repune pe rol o hotărâre definitivă printr-o procedură de reformare este considerată drept o încălcare a principiului securității raporturilor juridice [*Brumărescu contra României*, (MC), nr. 28.342/95, pct. 62, CEDO 1999-VII). Cu toate acestea, subliniază că, în urma hotărârii citate anterior, Codul de procedură civilă a fost modificat, iar prevederile legale care permiteau procurorului general să sesizeze Curtea Supremă de Justiție, denumită apoi Înalta Curte de Casație și Justiție, cu un recurs în anulare împotriva unei hotărâri definitive, au fost abrogate.

17. Curtea reamintește că în Cauza *Brumărescu* (pct. 61—62) a concluzionat că s-a încălcat art. 6 § 1, cu motivarea că anularea unei hotărâri definitive în urma unei căi de atac extraordinare era contrară principiului securității juridice.

Curtea consideră că nimic nu permite să se facă o distincție din acest punct de vedere între prezentele cauze și Cauza *Brumărescu*, citată anterior.

18. Prin urmare, a fost încălcat art. 6 § 1 în această privință în cele două cauze indicate în continuare.

III. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

19. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciul

20. Reclamantii au solicitat următoarele sume cu titlu de prejudiciu material și moral:

	Numărul cauzei	Prejudiciu material	Prejudiciu moral
.	27.949/04	Contravaloarea la prețul pieței a imobilului de care au fost deposedați reclamantii: 60.000—80.000 EUR	20.000 EUR
.	30.324/04	Prețul terenului revendicat: 50.000 EUR	10.000 EUR

21. Guvernul contestă aceste pretenții.

22. În prezentele cauze, Curtea amintește că a concluzionat că a existat o încălcare a art. 6 din Convenție datorită anulării hotărârilor judecătorești rămase definitive și executorii, în urma recursului în anulare formulat de procurorul general.

23. Curtea observă în continuare că, atunci când, precum în speță, aceasta constată încălcarea drepturilor unui reclamant, art. 322 pct. 9 din Codul de procedură civilă permite revizuirea procesului pe plan intern. Astfel, întrucât în urma unei hotărâri a Curții Europene dreptul național permite *restitutio in integrum*, adică restabilirea situației existente înainte ca art. 6 să fie încălcat [a se vedea *Piersack împotriva Belgiei* (art. 50), 26 octombrie 1984, pct. 12, seria A nr. 85], având în vedere rolul său subsidiar, Curtea consideră că reclamantii trebuie mai întâi să sesizeze instanțele interne conform dispozițiilor de drept intern menționate (a se vedea *Sfrijan împotriva României*, nr. 20.366/04, pct. 48—49, 22 noiembrie 2007; *mutatis mutandis Iosif și alții împotriva României*, nr. 10.443/03, pct. 99, 20 decembrie 2007, și *Brezeanu împotriva României*, nr. 10.097/05, pct. 36, 21 iulie 2009).

24. Prin urmare, Curtea nu consideră necesar să acorde reclamantilor despăgubiri cu titlu de prejudiciu material.

25. În ceea ce privește prejudiciul moral, având în vedere ansamblul elementelor pe care le deține și pronunțându-se în echitate, conform art. 41 din Convenție, Curtea decide să acorde 2000 EUR fiecărui reclamant ca reparație echitabilă a prejudiciului moral suferit.

B. Cheltuieli de judecată

26. Reclamantul în Cauza nr. 30.324/04 solicită rambursarea sumei de 13.442 RON (3.360 EUR), cheltuieli de judecată, pentru care a depus parțial documente justificative. În Cauza nr. 27.949/04, reclamantii nu au formulat o cerere pentru cheltuieli de judecată.

27. Guvernul nu se opune rambursării cheltuielilor efectuate, în condițiile prezentării documentelor justificative.

28. Ținând seama de jurisprudența sa și pronunțându-se în echitate, Curtea consideră că este rezonabil să acorde suma de 1.000 EUR reclamantului în Cauza nr. 30.324/04.

C. Dobânzi moratorii

29. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practicate de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. hotărăște să conexeze cererile;
 2. declară cererile admisibile în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 6 § 1 din Convenție;
 3. hotărăște că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție;
 4. hotărăște că statul pârât trebuie să plătească, în decurs de 3 luni, următoarele sume, la care se adaugă orice sumă care ar putea fi datorată cu titlu de impozit ce trebuie convertită în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății:
 - a) pentru Cauza nr. 27.949/04: 2.000 EUR (două mii de euro) ambilor reclamânți, pentru prejudiciul moral;
 - b) pentru Cauza nr. 30.324/04: 2.000 EUR (două mii de euro) pentru prejudiciul moral și 1.000 EUR (o mie de euro) pentru cheltuielile de judecată;
 5. respinge cererea de reparație echitabilă pentru celelalte capete de cerere.
- Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris, la 19 iulie 2011, în temeiul art. 77 § 2 și 3 din regulament.

Egbert Myjer,
președinte

Marialena Tsirli,
grefier adjuncț

ANEXĂ

°	Nr. și data introducerii cererii	Date de identificare a reclamantilor	Obiectul litigiului	Decizie definitivă	Decizie pronunțată în urma recursului în anulare
	27.949/04 (introdusă la 26 mai 2004)	1. Leca Liliana, resortisant român, născută în 1967, locuiește în Constanța. 2. Leca Petre, resortisant român, născut în 1950, locuiește în Constanța.	Acțiune introdusă de o persoană particulară, E.S., vizând anularea contractului de vânzare-cumpărare al unui apartament în Constanța, bd. Mamaia, încheiat la 18 decembrie 1996 între reclamânți și întreprinderea publică gestionară a imobilelor statului. Apartamentul cumpărat de reclamânți de la stat era revendicat de C.M. și I.C., moștenitori ai vechiului proprietar (imobil naționalizat).	Hotărârea din 19 noiembrie 2002, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție, de confirmare a deciziei Curții de Apel Constanța din 11 ianuarie 2002: acțiunea lui C.M. și I.C. a fost respinsă și instanțele au decis în favoarea reclamantilor că contractul de vânzare-cumpărare era valabil.	Hotărârea din 15 martie 2004, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție (fosta Curte Supremă de Justiție), a admis recursul în anulare formulat de procurorul general și a anulat Hotărârea din 19 noiembrie 2002 și Decizia din 11 ianuarie 2002.
	30.324/04 (introdusă la 10 august 2004)	Filipescu Paul Gabriel, resortisant român, născut în 1953, locuiește în București.	În 7 martie 2000, reclamantul a introdus împotriva vecinului său o acțiune în revendicare a unui teren de 60 m ² situat în București, al cărui proprietar era, pretinzând că pârâtul încălcase această proprietate construind un zid de beton.	Prin hotărârea irevocabilă din 31 mai 2002 Curtea de Apel București a admis apelul reclamantului și, pe fond, a admis cererea acestuia.	Hotărârea din 18 februarie 2004 prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în anulare al procurorului general și a anulat Hotărârea definitivă din 31 mai 2004.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

